

РЕШЕНИЕ

№ 4989

гр. София, 27.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 29.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3714** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Д. П. Р. срещу Заповед № 225з-211/24.03.2021г. на началника на 01 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Твърденията са, че не е извършено вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение. Твърди се още, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя, тъй като заповедта не е мотивирана, не е ясно какви негови действия или бездействия е прието, че представляват дисциплинарни нарушения, липсва и установяване на вредни последици от неправомерното поведение на служителя, както и субективният елемент на деянието. Твърди се още, че неизпълнението на указанията на прокурор представлява нарушение, което се санкционира по реда на НПК, а не по дисциплинарен ред.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания. Моли за отмяна на наложеното дисциплинарно наказание, като излага подробни съображения за фактическата обстановка и обстоятелствата, по повод на които е ангажирана дисциплинарната му отговорност.

Ответникът – началник на 01 РУ – СДВР, се представлява от гл. юрк. Х., който моли за отхвърляне на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от кадрова справка рег. № 513р-10109/03.02.2021г. (л. 31 от делото) жалбоподателят Д. Р. заема длъжност старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 01 РУ при СДВР.

По повод постановление от 22.01.2021г. (л. 97) на прокурор от СРП по пр.пр. № 47800/2019г., ЗМ 207/2020г. по описа на 01 РУ-СДВР, със Заповед № 225з-72/28.01.2021г. началникът на 01 РУ-СДВР, на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, е разпоредил извършване на проверка на Д. Р. за неизпълнение на служебните задължения. Проверката е възложена на нарочна комисия, като е даден 30-дневен срок за завършването ѝ.

В хода на проверката е установено, че с постановление на Софийска районна прокуратура от 20.01.2020г., на основание чл. 212, ал. 1 от НПК, е образувано досъдебно производство за осъществен състав на престъпление по чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК по прокурорска преписка № 47800/2019г. Наблюдаващият прокурор е възложил досъдебното производство за разследване на разследващ полицай при 01 РУ - СДВР. В постановлението си прокурорът при СРП е дал задължителни писмени указания, а именно да бъдат разяснени правата на пострадал на лицето К. И. М., както и да бъде подробно разпитан в качеството на свидетел, относно обстоятелствата, свързани с предмета на доказване; да бъдат проведени подробни разпити в качеството на свидетели на лицата В. О. Б., Ж. К. Д. и Н. Л. И.; да бъдат приобщени по реда на НПК всички медицински документи, удостоверяващи оказаната на свидетеля М. медицинска помощ и причинените му на 23.08.2019г. телесни увреждания; да бъде изготвена съдебно-медицинска експертиза на М.; да бъде назначена и изготвена комплексна видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза на приложените по делото два броя оптични носители, съдържащи записи от камери за видеонаблюдение от заведението, пред което е станал инцидентът, и от картинната галерия срещу мястото на същия; да бъдат възложени оперативно-издирвателни мероприятия за установяване на други свидетели - очевидци на деянието, както и извършителя на деянието; да бъдат разпитани всички установени свидетели - очевидци, като изрично е подчертал, че следва да бъдат разпитани и указаните по-горе в постановлението лица. Образуваното в 01 РУ-СДВР досъдебно производство е разпределено на старши разследващ полицай Д. Р., като същият е взел материалите по производството на 03.02.2020г.

В хода на образуваното досъдебно производство водещият разследването старши разследващ полицай Д. Р. е разпитал в качеството на свидетел лицето К. И. М. /на 21.02.2020г./, като е запознал същия с правата му на пострадал, включително и с правото да му бъдат предявени материалите от разследването, като лицето изрично е заявило, че желае предявяване. На същата дата е съставен и протокол за уведомяване на пострадал от престъпление, съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗПФКПП, с рег. № 225 ФП - 55/21.02.2020г. по описа на 01 РУ - СДВР, като му е връчен и формуляр за правата на пострадалите от престъпления. Също така с писмо до УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ са изискани копия от медицинската документация на лицето К. М., като е получен отговор от здравното заведение и е приложена медицинска документация с писмо изх.

№ РД-44-1622/23.03.2020г. Жалбоподателят е изискал с писмо до УМБАЛ „Света А.“ копие от медицинската документация на посоченото лице от проведеното му лечение, като е получен отговор от здравното заведение и е приложена медицинска документация с писмо изх. № 04-1210/26.03.2020г. На 15.07.2020г. жалбоподателят е назначил видео-техническа експертиза, на 22.07.2020г. е провел разпит в качеството на свидетел на лицето В. Б., на 23.07.2020г. е назначил съдебно-медицинска експертиза. На 10.09.2020г. е изготвена назначената съдебно-медицинска експертиза, а на 30.10.2020г. е изготвена назначената видео-техническа експертиза. Установено е, че не са били предприети никакви действия за разпит като свидетели на лицата Ж. Д. и Н. И.. Установено е още, че на два пъти е подавано искане за удължаване на срока за разследването – на 16.07.2020г. и 14.01.2021г., както и че след 23.07.2020г. не са били извършвани никакви действия по разследването.

На 19.01.2021г. старши разследващ полицай Д. Р. е изпратил материалите по досъдебното производство на наблюдаващия прокурор при СРП, като с постановление на наблюдаващия прокурор от 22.01.2021г. старши разследващ полицай Д. Р. е отстранен от разследването. Според наблюдаващия прокурор по досъдебното производство не е водено активно разследване, а от м. юни 2020г. никакво такова. Не са извършени от водещия разследването орган необходимите за разкриване на обективната истина действия съгласно чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от НПК.

Прието е, че Д. Р. е извършил дисциплинарно нарушение по см. на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, доколкото същият не е изпълнил задължителни указания на наблюдаващия прокурор с оглед изясняване на всички факти и обстоятелства, относими за случая. В хода на проверката е депозирано становище от Р., което е отхвърлено от дисциплинарната комисия. Направено е предложение за ангажиране на дисциплинарната отговорност на инспектор Д. Р. на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 11 и чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, а именно „порицание“ за срок от шест месеца.

Констатациите на дисциплинароизследващия орган са обективирани в справка рег. 225р-6490/17.02.2021г., с която жалбоподателят е запознат на 18.02.2021г., видно от положения подпис с дата и отбелязване: „нямам искания, бележки и възражения“.

Със справка рег. 225р-6490/17.02.2021г. е запознат и дисциплинарно наказващият орган на 17.02.2021г., съгласно положената резолюция с дата.

С покана рег. № 225р-6918/22.02.2021г., получена от Р. на същия ден, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР му е дадена възможност до 23.02.2021г. да даде обяснения и да посочи доказателства, които да бъдат събрани допълнително. Видно от протокол рег. № 225р-7358/24.02.2021г. Д. Р. е отказал да дава обяснения и да представя доказателства.

Постановена е процесната Заповед № 225з211/24.03.2021г., с която при преповтаряне на фактичката обстановка, отразена в Справка рег. № 225р-6490/17.02.2021г., основание чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение първо - „неизпълнение на служебни задължения“, и алинея 2 - „Дисциплинарно наказание „порицание“ се налага за срок от шест месеца до една година“, чл. 204, т. 4 от ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца на Д. П. Р. - старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към О1 РУ при СДВР, считано от датата на връчване на заповедта. Като фактически основания за налагане на дисциплинарното наказание е посочено, че Р. не е изпълнил служебните си задължения - за времето от 23.07.2020г. до 19.01.2021г., а

именно не е взел всички мерки за осигуряване на своевременно и успешно извършване на разследването, не е събрал всички доказателства и не е извършил необходимите действия съобразно НПК за разкриване на обективната истина, както и при осъществяване на дейността си не е изпълнил писмените указания на прокурора по досъдебно производство 225 ЗМ 207/2020г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр.пр. 47800/2019г. на СРП, както не е изпълнил в цялост дадените на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от НПК задължителни писмени указания от наблюдаващия делото прокурор, указани в постановление - не е провел разпит в качеството на свидетели на лицата Ж. К. Д. и Н. Л. И., не е призовал същите, не е възложил на полицейските органи при 01 РУ-СДВР проверка за установяване на свидетели очевидци на деянието, като от дата 23.07.2020г. до изискване на досъдебното производство от наблюдаващия прокурор на дата 19.01.2021г. (почти шест месеца), старши разследващ полицай Д. П. Р. не е извършил нито едно процесуално-следствено действие. Прието е, че нарушението е извършено по време на служба, деянието е извършено виновно, при пряк умисъл, като въпреки че инспектор Д. Р. е бил запознат със служебните си задължения, вменени му със специфична длъжностна характеристика на длъжността „младши разследващ полицай - старши разследващ полицай“ в група към сектор „Разследване“ в районно управление при СДВР с рег. № 513р-29074/2018г. по описа на СДВР, с която служителят се е запознал съгласно протокол рег. № 513з - 4-04399/14.12.2018г. по описа на СДВР, съзнателно не е изпълнил същите.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения срок. Заповед № 225р-3211/24.03.2021г. е връчена лично на жалбоподателя срещу подпис на 25.03.2021г., а жалбата е депозирана на 05.04.2021г. директно в Административен съд София-град. Предвид изложеното, съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Издателят на заповедта – началник 01 РУ - СДВР, е оправомощен да налага дисциплинарни наказания по чл. 204, т. 4 от ЗМВР. Заема ръководна длъжност, видно от таблицата към Класификатора на длъжностите в МВР (утвърден със Заповед № 8121з-140/24.01.2017г. на министъра на вътрешните работи) и съгласно разпоредбата на чл. 204, т. 4 от ЗМВР има правомощие да налага дисциплинарните наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3 от същия закон. Процесното дисциплинарно наказание „порицание“ е предвидено по чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР. Следователно, оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Заповед № 225р-3211/24.03.2021г. е издадена в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл. 196, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал. 2 на чл. 196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002г. по адм. д. № ТР – 3/2001г. на ВАС, което не е загубило значението си.

В случая дисциплинарното нарушение е установено на 17.02.2021г. със справка рег.

225р-6490/17.02.2021г., приета същият ден от дисциплинарно наказващия орган, в която се съдържат достатъчно данни по отношение на нарушителя, неговата самоличност, както и обективните и субективни признаци на извършеното дисциплинарно нарушение. Спазен е и едногодишният срок от извършване на нарушението. Това е така, защото дисциплинарната отговорност е ангажирана за бездействие (неизпълнение на служебните задължения), което продължава до момента, в който не бъде прекратено това бездействие.

Не е допуснато и нарушение на нормата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгласно която, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Тук алтернативно са посочени два начина, а именно – да изслуша или да приеме писмени обяснения. На Р. е връчена покана за писмени обяснения, като същият е отказал да дава такива. Последното е установено в нарочен протокол рег. № 225р-7358/24.02.2021г., подписан същият ден от Д. Р..

Спазени са правилата за провеждане на дисциплинарното производство, разписани в чл. 16 и сл. от Инструкция № 8121з-470 от 27.04.2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, издадена от Министъра на вътрешните работи, на основание чл. 215а от ЗМВР (обн., ДВ, бр. 34 от 12.05.2015г.).

Спазени са установената писмена форма по чл. 59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл. 210 ЗМВР /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС/, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че не е посочено коя точно норма е нарушена. В заповедта изрично се посочва, че жалбоподателят с поведението си е допуснал неизпълнение на служебните задължения – посочена е и правната норма – чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР.

Формално е съобразена и разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която „при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата“. Действително, видно от мотивите в самата заповед, установява се, че на Р. не са били налагани дисциплинарни наказания, а само е бил поощряван с награди. Наложено наказание обаче е в минимално предвидения от законодателя размер за този вид дисциплинарно нарушение, поради което неоснователно е възражението за неизвършване на преценка по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Неоснователен е и доводът, че доколкото това е първо по ред дисциплинарно провинение на жалбоподателя и от него не са настъпили вредни последици, то е следвало да бъде наложено друго по вид наказание. Следва да бъде посочено, че санкционното законодателство, в частност дисциплинарното е строго формално, като за всяко конкретно провинение е предвидено съответно наказание. Законодателят в

случая е предвидил „порицание“ за неизпълнение на служебните задължения, като е дал възможност ДНО да определи срока за това с оглед тежестта на извършеното деяние и други относими обстоятелства. Последното е и направено от ДНО, като в мотивите на оспорената заповед е обсъдено цялостното поведение на служителя.

По съответствие на заповедта с материалния закон, съдът намира следното:

На първо място, от доказателствата по делото се установява фактическият състав на деянието, за което жалбоподателят е бил наказан. Съдът намира, че въз основа на събраните доказателства следва еднозначният извод, че в периода 23.07.2020г. – 19.01.2021г. жалбоподателят не е предприел нито едно процесуално действие по събиране на доказателства по реда на НПК за разкриване на обективната истина. Не са изпълнени и дадените му от СРП задължителни указания в цялост. В случая без правно значение е становището на жалбоподателя дали обективно е имало нужда да извършва указаните процесуално-следствени действия. Прокурорът е ръководно-решаващият орган в хода на досъдебното производство (чл. 46, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 52, ал. 3 във вр. с чл. 196, ал. 1, т. 3 от НПК), той определя какво е необходимо за разкриване на обективната истина – за установяване на обективните и субективни предели на престъплението, повдигане и поддържане на обвинението, като в крайна сметка указанията му за водене на разследването са задължителни съгласно чл. 197 НПК. Посоченото деяние съдът намира, че правилно е подведено под нормата на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР – налице е неизпълнение на служебни задължения.

Тук е мястото, където следва да се посочи разликата между чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗМВР. Първата сочи, че дисциплинарни нарушения са неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, докато т. 2 на същия член визира неизпълнение на служебни задължения. Т.е. това са задължения, вменени на служителя съгласно длъжностна характеристика или други нормативни актове, извън тези по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР. Такива актове са Административнопроцесуалния кодекс, Наказателнопроцесуалния кодекс, ЗДвП и пр., които вменяват служебни задължения за изпълнение. Дисциплинарно наказаното лице е старши разследващ полицай, съгласно кадрова справка рег. № 513р-10109/03.02.2021г. (л. 31 от делото), чийто статут се определя освен в ЗМВР и в НПК (т. II от дл. Характеристика, л. 33), респ. двата нормативни актове възлагат на лицето права и задължения. В този смисъл неоснователно е възражението, че пропуски по време на разследването се санкционират по реда на инстанционния контрол от прокуратурата. Всъщност прокурорът, освен контрол над наблюдаваните дела, упражнява и общ надзор за законност, но не притежава дисциплинарна власт над служителите на МВР. Обратното, дисциплинарната власт, респ. дисциплинарната отговорност, като отделен вид отговорност, се реализира вътрешноведомствено от органите, оправомощени за това. Следва да бъде добавено, че дисциплинарната отговорност може да се кумулира с всички други отговорности (наказателна, деликтна).

Според мотивите на процесната Заповед № 225з-211/24.03.2021г. деянието (бездействие) е квалифицирано като дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2, вр. чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР – „неизпълнение на служебните задължения“, за което на основание чл. 200, т. 11 с.з. се налага наказание

„порицание“. Неизпълнението е обосновано с цитираното постановление на прокурора от 22.01.2021г. (л. 97 и сл.), като са възпроизведени текстове от постановлението, както и такива от Справка № 225р-6490/17.02.2021г. (л. 19 от делото), обобщаваща резултата от извършена по заповед на началника на 01 РУ-СДВР проверка. Дисциплинарнонаказващият орган, позовавайки се на справката и на постановлението на СРП, е приел, че Р. не е изпълнил служебните си задължения - за времето от 23.07.2020г. до 19.01.2021г., а именно не е взел всички мерки за осигуряване на своевременно и успешно извършване на разследването, не е събрал всички доказателства и не е извършил необходимите действия съобразно НПК за разкриване на обективната истина, както и при осъществяване на дейността си не е изпълнил писмените указания на прокурора по досъдебно производство 225 ЗМК 207/2020г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр.пр. 47800/2019г. на СРП, както не е изпълнил в цялост и дадените на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от НПК задължителни писмени указания от наблюдаващия делото прокурор, указани в постановление - не е провел разпит в качеството на свидетели на лицата Ж. К. Д. и Н. Л. И., не е призовал същите, не е постановил на полицейските органи при 01 РУ-СДВР проверка за установяване на свидетели очевидци на деянието, като от дата 23.07.2020г. до изискване на досъдебното производство от наблюдаващия прокурор на дата 19.01.2021г. старши разследващ полицай Д. П. Р. не е извършил нито едно процесуално-следствено действие по ДП 225 ЗМ 207/2020г.

Предвид така описаната деятелност, обоснована с приложените по делото доказателства, съдът намира, че Д. Р. действително не е изпълнил възложените му служебни задължения по см. на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР. Наложено дисциплинарно наказание е мотивирано с факта, че не е изпълнил задължителните указания на наблюдаващия прокурор по пр.пр. 47800/2019г., ЗМ 207/2020г. по описа на 01 РУ-СДВР, както и че не е извършил никакво процесуално-следствено действие от 23.07.2020г. до 19.01.2021г. Макар и изрично да не е посочено в заповедта какви са служебните задължения на разследващия полицай по НПК, чието неизпълнение представлява дисциплинарно нарушение, съдът намира, че това не представлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита. Съдът приема, че ответникът е изложил ясни мотиви за решението си да квалифицира деянието като неизпълнение на служебни задължения, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР и в тази връзка дисциплинарното обвинение е доказано по несъмнен начин, респективно – в хода на съдебното производство жалбоподателят не обори констатациите за неизвършване на действия по разследването и за неизпълнение в цялост на указанията на наблюдаващия прокурор. Обяснението на жалбоподателя за прекомерна натовареност с голям брой досъдебни производства, освен че не бе доказано, не може да служи като оправдание, след като, за период от шест месеца не е извършено каквото и да е действие по ЗМ 207/2020г.

Ето защо съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния закон, поради което жалбата е неоснователна.

При този изход на делото основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. П. Р. срещу Заповед № 225з-211/24.03.2021г. на началника на 01 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: